NORAKSTS
Lieta Nr.A420547610
A00160-12/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 8.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Juhņeviča,

piedaloties pieteicējam *V.V.*,
atbildētājas Ķekavas novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Ķekavas novada pašvaldības policijas pārstāvim *A.P.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *V.V.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Ķekavas novada pašvaldības policijas 2009.gada 23.decembra lēmuma Nr.4-2/09/2127 (administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.260018230) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 28.novembrī Ķekavas novada pašvaldības policijas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.260018230 (turpmāk – administratīvā pārkāpuma protokols), par to, ka 2009.gada 28.novembrī automašīna Honda Accord, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/ /adrese/* ir nepareizi novietota stāvēšanai brauktuves malā. Ar to ir pārkāpts Ministru kabineta 2004.gada 24.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi'' (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 128.punkts, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10}panta devītajā daļā, un nolemts uzlikt naudas sodu Ls 20 apmērā.

V.V. (turpmāk – pieteicējs) 2009.gada 30.novembrī administratīvā pārkāpuma protokolu apstrīdēja Ķekavas novada pašvaldības policijā.

Ķekavas novada pašvaldības policija ar 2009.gada 23.decembra lēmumu Nr.4-2/09/2127 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu administratīvā pārkāpuma protokolu un noraidīja pieteicēja 2009.gada 30.novembra iesniegumu.

Lēmumā norādīts, ka konkrētajā gadījumā pārkāpuma vietā nav ceļa nomales, jo pēc brauktuves uzreiz sākas apstādījumu teritorija, kura nav uzskatāma ne par ceļa nomali, ne par paplašinājumu. No pārkāpuma brīdī un vietā uzņemtajām fotogrāfijām, redzams, ka transportlīdzeklis stāv novietots pāri brauktuves malai (transportlīdzekļa aizmugurējā daļa ar diviem riteņiem atrodas uz brauktuves, savukārt transportlīdzekļa priekšējā daļa ar diviem riteņiem atrodas apstādījumu teritorijā).

[2] 2010.gada 22.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *V.V.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteicējs lūdz atcelt Lēmumu turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[2.1] Ķekavas novada pašvaldības policija ir kļūdaini konstatējusi administratīvo pārkāpumu, jo saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 128.punktu, kurš ietverts noteikumu 11.sadaļā „Apstāšanās un stāvēšana'' nosaka vispārīgus transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumus attiecībā pret noteikumu 13.sadaļā „Ceļu satiksme dzīvojamā zonā'' ietverto 155. un 158.punktu, kurš reglamentē transportlīdzekļu stāvēšanu dzīvojamajās zonās un daudzdzīvokļu namu pagalmos.

[2.2] Abu tiesību normu priekšmets ir transporta līdzekļu novietošana stāvēšanai, taču noteikumu 155.punkta noteikumi pieļauj arī citādāku transporta līdzekļu novietošanu stāvēšanai – tā, lai netiktu traucēta gājēju pārvietošanās vai citu transporta līdzekļu braukšana. Tā kā abu tiesību normu juridiskais rangs ir līdzvērtīgs un abas normas ir izdotas vienlaicīgi,

šāda rakstura kolīzija risināma likuma „Par likumu un citu Saeimas, Valsts prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību'' 8.panta trešajā daļā noteiktajā kārtībā.

Ceļu satiksmes noteikumu 155.punktā ietvertā tiesību norma satur papildus pazīmi „dzīvojamā zona", tādēļ Ceļu satiksmes noteikumu 155.punktā ietvertā tiesību norma prevalē pār noteikumu 128.punktā ietverto tiesību normu.

[2.3] Ņemot vērā, ka pieteicējam piederošais transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai daudzdzīvokļu namu pagalmā, kas reizē arī apzīmēts ar ceļa zīmi „dzīvojamās zonas sākums", piemērojot administratīvo sodu, nav konstatēts Ceļu satiksmes noteikumu 155.punkta pārkāpums, t.i. nav konstatēts, ka pieteicējam piederošais transporta līdzeklis ir traucējis pārvietoties gājējiem vai citu transportlīdzekļu braukšanu, tādēļ nav iestājies Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums. Tātad nav iestājušies priekšnoteikumi administratīvajai atbildībai un nevar tikt piemērots administratīvais sods.

Turklāt transportlīdzeklis administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī bija novietots privātīpašumā, kurš pieder */adrese/*, daudzdzīvokļu nama iedzīvotājiem.

[3] 2010.gada 17.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Ķekavas novada pašvaldības policijas paskaidrojumi par pieteikumu. Balstoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem, atbildētājs uzskata, ka pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem apsvērumiem.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē uzturēja, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem. Papildus paskaidroja, ka pieteicējs saukts pie atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 128.punkta pārkāpumu, jo automašīna ir jānovieto brauktuves malā, nevis pāri brauktuves malai.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieka tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, secina, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[6] Atbilstoši LAPK 272.pantam institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tātad, tiesai primāri jānoskaidro, vai vispār attiecīgais administratīvais pārkāpums ir izdarīts, tostarp, vai izdarītais pārkāpums ir pareizi kvalificēts.

[7] Pieteicējs ar Lēmumu saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta devīto daļu par Ceļu satiksmes noteikumu 128.punktā noteikto prasību neievērošanu – par transportlīdzekļa nepareizu novietošanu brauktuves malā *(lietas 26.-27.lapa)*.

LAPK 149.^{10}panta devītā daļa noteic, ka par citu šajā kodeksā neminētu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Ceļu satiksmes noteikumu 128.punkts noteic, ka transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, – brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos.

Tādējādi minētā tiesību norma vispārīgi reglamentē transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas kārtību uz ceļiem un brauktuvēm. Šīs prasības tiek pārkāptas, ja transportlīdzeklis nav novietots iespējami vairāk pa labi uz nomales. Savukārt, ja nomales nav, tad prasības tiek pārkāptas, ja transportlīdzeklis ir novietots brauktuves malā vietā, kur ir iespējams tikai

piebraukt, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu prasības, kā arī, ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, bet transportlīdzeklis nav novietots tajā.

[8] No lietas materiāliem, kopsakarā ar tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, tiesa konstatē, ka lietā nav strīda, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā */adrese/*, pieteicējs bija novietojis transportlīdzekli Honda Accord, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, stāvēšanai.

Lietā nav strīda, ka transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai dzīvojamā zonā – daudzdzīvokļu nama pagalmā. Lietā nav strīda, ka šajā vietā brauktuvei nav nomales, kā arī speciāli izveidoti paplašinājumi automašīnas novietošanai.

Lietā nav arī strīda, ka transportlīdzeklis daļēji bija novietots brauktuves malā - transportlīdzekļa aizmugurējā daļa ar diviem riteņiem atradās uz brauktuves, savukārt transportlīdzekļa priekšējā daļa ar diviem riteņiem atradās apstādījumu teritorijā, kas no brauktuves atdalīta ar apmali. To apstiprina lietā esošās fotogrāfijas *(lietas 20.-23.lapa).*

Ņemot vērā tiesas sēdē atbildētāja pārstāvja sniegto paskaidrojumu, ka transportlīdzeklis bija novietots daudzdzīvokļu nama pagalmā, kurā bez ceļa zīmes „Dzīvojamā zona" citas ceļa zīmes nebija izvietotas, kā arī to, ka lietā nav neviena pierādījuma par transportlīdzekļu braukšanas ierobežojumiem minētā pagalma teritorijā, tiesa secina, ka pieteicēja transportlīdzeklis (daļēji) bija novietots brauktuves malā vietā, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka nav konstatējams, ka pieteicēja transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai, pārkāpjot kādu no Ceļu satiksmes noteikumu 128.punktā noteiktajām transportlīdzekļa stāvēšanas prasībām.

[9] Tiesa konstatē, ka Ceļu satiksmes noteikumu 128.punkts nenoteic veidu, kādā atļauts vai aizliegts novietots transportlīdzekli stāvēšanai brauktuves malā, t.sk., nenoteic, ka ir aizliegts novietot transportlīdzekli perpendikulāri brauktuves malai, pilnībā vai daļēji nobraukt no ceļa (brauktuves) un novietot transportlīdzekli tā, ka tikai transportlīdzekļa daļa atrodas uz brauktuves.

Transportlīdzekļa novietošanas veidu uz ceļa un brauktuves (pilnībā, daļēji vai ārpus tās) noteic, piemēram, Ceļu satiksmes noteikumu 130., 131., 135., un 136.punkts. Savukārt atbildība par šādiem pārkāpumiem ir attiecīgi paredzēta LAPK 149.^{10}panta ceturtajā un piektajā daļā. Taču konkrētajā gadījumā atbildētājs minētās normas nav piemērojis un pieteicējs nav saukts pie administratīvās atbildības par šādu pārkāpumu izdarīšanu.

[10] Turklāt saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 5.punktu ceļu satiksme ir attiecības, kas rodas, pārvietojoties pa ceļiem ar transportlīdzekļiem vai bez tiem. Savukārt ceļu satiksmes dalībnieks saskaņā ar šā panta 6.punktu ir jebkura persona, kas atrodas uz ceļa vai tieši piedalās ceļu satiksmē. Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punktam ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, veloceliņi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

Ceļu satiksmes kārtību Latvijā saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 3.panta otro daļu nosaka Ministru kabinets, apstiprinot Ceļu satiksmes noteikumus. Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 4.punktam ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Tiesa konstatē, ka Ceļu satiksmes noteikumi neparedz aizliegumu transportlīdzekļa

novietošanai ārpus ceļa (brauktuves), t.sk., apstādījumu teritorijā vai zālienā, jo Ceļu satiksmes noteikumu mērķis ir ceļu satiksmes drošība, nevis vides aizsardzība. Proti, Ceļu satiksmes noteikumi cita starpā regulē transportlīdzekļu satiksmi uz ceļiem, bet neregulē braukšanu pa pļavu, zālāju, mežu, dārzu un citām tamlīdzīgām vietām, kā arī transportlīdzekļu novietošanu šādās vietās. Transportlīdzekļu novietošanu apstādījumu teritorijā (braukšanu pa tiem) parasti ierobežo konkrētās teritorijas regulējums (piemēram, dabas liegumos ierobežojumi ir noteikti ar likumu, pilsētās un novados ierobežojumi ir noteikti ar pašvaldības saistošajiem noteikumiem).

Ķekavas pagasta pagaidu administrācijas 2008.gada saistošo noteikumu Nr.17/2008 (kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma protokola un Lēmuma pieņemšanas laikā) 5.punktā bija noteikts, ka par Ķekavas pagastā esošo sabiedrisko apstādījumu vai zālienu bojāšanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu līdz 50 latiem. Tiesas vērtējumā pieteicēja darbībās, iespējams, ir saskatāms minēto saistošo noteikumu pārkāpums, tomēr pieteicējs nav saukts pie administratīvās atbildības par šāda pārkāpuma izdarīšanu.

[11] Ievērojot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja rīcībā nav konstatējams Ceļu satiksmes noteikumu 128.punkta pārkāpums, atbildētāja nepamatoti ir saukusi pieteicēju pie atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta devīto daļu un Lēmums ir atceļams.

Vienlaikus tiesa secina, ka nav iespējams administratīvā pārkāpuma lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai, jo lietas izskatīšanas brīdī konstatējams apstāklis, kas saskaņā ar LAPK 239.panta 7.punktu nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, proti, ir pagājis LAPK 37.panta pirmajā daļā paredzētais četru mēnešu termiņš administratīvā soda uzlikšanai pārkāpējam.

Tādējādi, pamatojoties uz LAPK 286.panta pirmās daļas 3.punktu, administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu un Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt *V.V.* pieteikumu.

Atcelt Ķekavas novada pašvaldības policijas 2009.gada 23.decembra lēmumu Nr.4-2/09/2127 (administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.260018230) un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* I.Juhņeviča

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Juhņeviča
Rīgā 2012.gada 8.februārī